

Rádiógyűjtők Magyarországi Klubja

dr. Simoncsics László, simoncsics.laszlo@t-online.hu

Lapunk a jövőben erősíteni kívánja kapcsolatát a Rádiógyűjtők Magyarországi Klubjával – hasábjain rendszeres publikációs fórumot kínálva számukra. Várjuk az Egyesület tisztelt tagjainak írásait készülékekről, rendezvényekről, újonnan indult honlapokról és más aktuális nosztalgiatémákról. Az „RMK oldalak” c. rovatunk szerkesztésére felkértük lapunk törzs-szerzőjét, Simoncsics mérnök urat. (A szerk.)

Egyesületünk 22 éve, 1998 júniusában alakult. Mint azt alapító elnökünk, *Kóger László* kiadványunkban, a Nosztalgia Rádió Hírújságban írta: több éves tervezés után „elindult valami” az Antenna Hungária termében, ahol az ország minden részéből jöttek össze a régi rádiók szerelmesei, akik addig csak a bohapiacokon találkoztak. Tiszteletbeli tagjaink lettek az Antenna Hungárián kívül a Magyar Rádió, az MTV, az Országos Műszaki Múzeum, a Postamúzeum és a „Rádiótechnika” folyóirat.

Abban az időben volt a különféle civil szervezetek létrehozásának „fénykora”, a következő évben mi is hivatalos, székhellyel és alapszabállyal rendelkező országos hatáskörű egyesületté alakultunk. Évente két közgyűlést és két börszót tartunk, köszönhetően a Puskás Tivadar Távközlési Technikumnak. Taglétszámunk rohamosan emelkedett, hamarosan 300 fölé növekedett.

Mi tartja még ma is össze ezt a társaságot, amelyben nemcsak idős emberek, hanem fiatal gyűjtők is tevékenykednek? Az Egyesületnek nincs közös gyűjteménye, fizetett alkalmazottja, székhelyünk is csak jelképes a Magyar Rádiónál. Minden tag az érdeklődési körének megfelelő híradástechnikai berendezésekkel, hazai vagy külföldi, polgári vagy katonai készülékekkel, csöves és tranzistoros rádiókkal vagy zeneszerekkel, tévékkel, magnetofonokkal, telefonokkal stb. foglalkozik. Ezeket vásárolja, gyűjti, tárolja, felújítja, cserélgeti, és ha van rá lehetősége, kiállításon bemutatja.

Egyesületünknek nemcsak az a feladata, hogy ezeket az embereket összefogja, hanem a nagy múltú híradástechnikai iparunk emlékeinek megőrzése és dokumentálása. Erre szolgálnak a már említett folyóiratunk mellett egyéb kiadványaink is. A cikkeket elnökünk és tagjaink ellenszolgáltatás nélkül írják és régi szakfolyóiratokból válogatják. Idősebb vidéki tagjainkkal, akik nem tudnak rendezvényeinken részt venni, ezek a kapcsolattartás egyedüli eszközei.

Sajnos egyre kevesebb tagunk tudja készülékét szakszerűen működőképes állapotba hozni, pedig börszöveink nagy mennyiségű elektroncsövet és régi alkatrészt lehet találni. A Nosztalgia Rádió Hírújságban megjelentetett kapcsolási rajzok és restaurálási leírások segítenek a gyűjteményeket eredeti formájukba hozni, abban megtartani. Nagyobb híradástechnikai gyára-

inkról (Telefongyár, Orion, Videoton) a Rádiótechnika Évkönyveiben tudunk nagyobb terjedelmű gyártmánybemutatót és cégtörténeti ismertetést közzé tenni. Néhány tagunk az interneten honlapot tart fenn, amelyen elsősorban saját készülékeit mutatja be, de feltesz más gyűjtőtől felajánlott képeket is.

A híradástechnikai és hangvisszaadó berendezésekkel kapcsolatos gyűjtői tevékenység az egész világon dívik. Kapcsolatban vagyunk hasonló olasz, német és osztrák egyesületekkel, amelyek rendszeresen elküldik folyóirataikat, és mi is küldjük nekik kiadványainkat. Tagjaik birtokában gyakran vannak magyar gyártmányú készülékek, ezekhez szoktak tőlünk adatokat kérni, még az olyan nagyobb taglétszámú egyesületek is, mint a német GFGF, az olasz A.I.R.E., és az osztrák Radiobote.

Egyesületünk működéséhez szükséges anyagi forrásokat a tagdíjak és támogatóink adójának 1%-a fedezi. Korábban néhány pályázaton nyertünk kisebb összegeket, de az utóbbi időben az efféle civil szervezetek támogatása nincs a politika érdeklődési körében. Pályázatainkra, sajnos, elutasító válaszokat kapunk.

